

Szabó Lőrinc: Nyitnikék

Alszik a hóban a hegy, a völgy: hallgat az erdő, hallgat a föld. A nyár nyitogatta, temette az ősz:

és volt aki vesztett,

és nincs, aki győz.

Lombnak, virágnak

nyoma sehol,

fekete csontváz

a fa, a bokor,

s halotti csipke

a díszük is,

az a törékeny

tündéri dísz,

mit rájuk aggat

éjszaka

fehér kezével

a zúzmara.

Alszik a hóban

a hegy, a völgy,

hallgat az erdő,

hallgat a föld.

Egyszerre mégis

rezzen a táj:

Írta:

2013. február 09. szombat, 18:27

---

hármat fűtyül

egy kis madár.

Háromszor hármat

lűktet a dala,

vígan szaporán,mint

éles fuvola.

Az a fuvolás

a Nyitnikék !

Már kezdi is újra

az énekét:

Két fűttyre mindig

kvart lefelé:

nem sok,de örülni

ez is elég.

Nyitnikék! Ébred

a hegy, a völgy,

tudom,mire gondol

a néma föld.

Ő volt a szája,

a Nyitnikék,

elmondta a holnap

üzenetét:

Mikor legutóbb

Írta:

2013. február 09. szombat, 18:27

---

jártam itt,

nyár nyitogatta

pipacsait,

Nyitnikék, fűtyüli,

nyitni kék,

szívnek és tavasznak

nyílni kék!

Nyitni, de- nyitni, de-

nyitni kék!

a telet bírni

illenék!

Bírni és bízni

illenék

Fűtyül és elszáll

a Nyitnikék.

Nyitni kék!-fűtyülök

utána

s nézek az eltűnő

madárra.

Nyitni kék, fűtyülöm

nyitni kék,

hinni és bízni

kellenék.

Írta:

2013. február 09. szombat, 18:27

Mint az a fázó

kis madár,

aki sírja és bírja,

ami fáj,

akinek tele rosszabb,

mint az enyém,

és aki mégis

csupa remény.

Nyitni kék, indulok

nyitni kék,

fog az én szívem

is nyitni még.

A hitet, a vágyat

fűtyülte szét,

kinyitotta a föld

örök szívét:

fűtty-fűtty-fűtty,

nyitni kék, nyitni kék -

Nyisd ki, te, versem,

az emberekét!